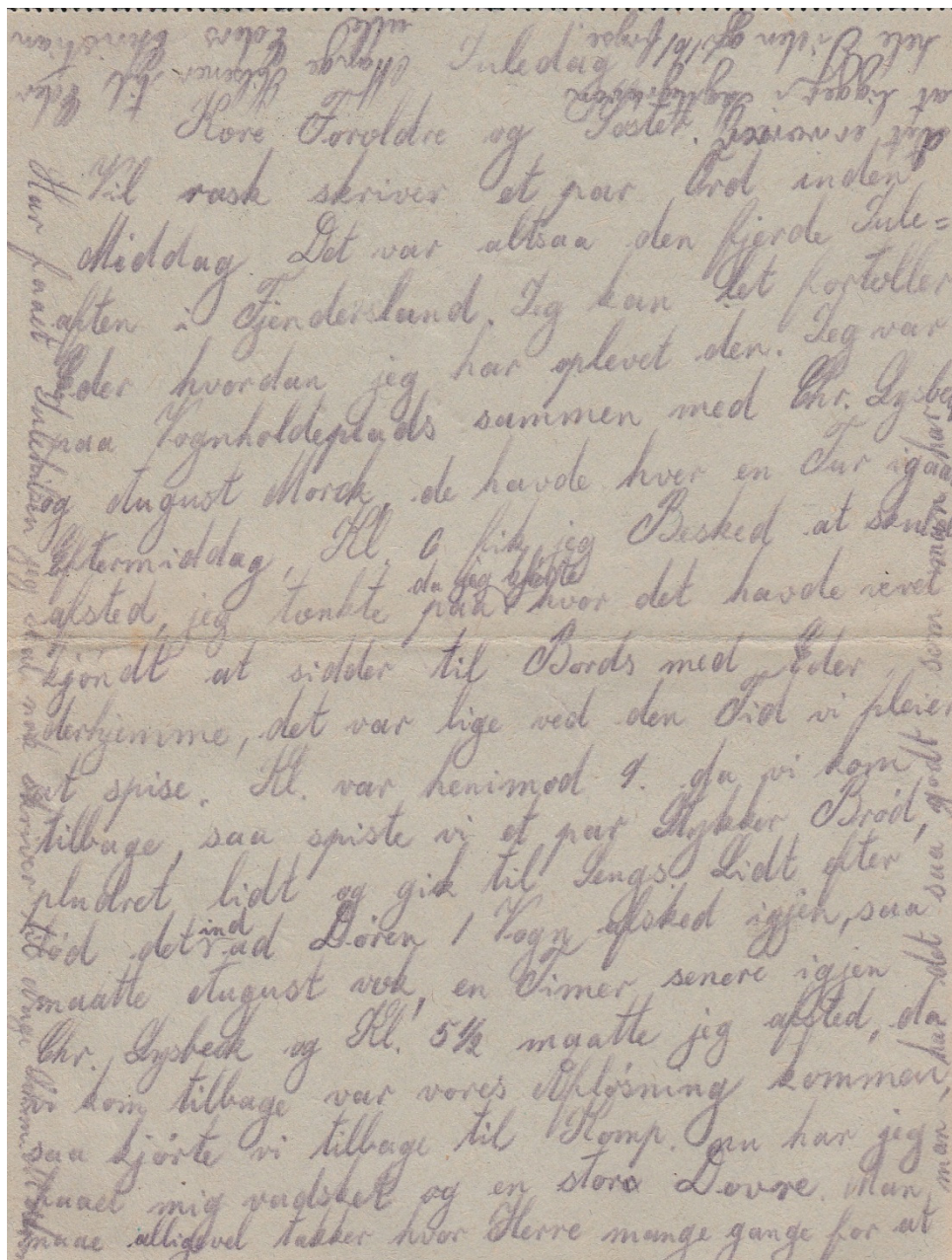

Christian Bruuns jul 1917.

Vil hurtigt skrive et par ord inden middag. Det var altsaa den fjerde Juleaften i Fjendeland. Jeg kan let fortælle jer, hvordan jeg har oplevet den. Jeg var på vognholdeplads sammen med Chr. Lysbeck og August Mørk. De havde hver en tur i går eftermiddags. Kl. 6 fik jeg Besked at sende afsted, jeg tænkte på hvor det havde været kjønt at sidde til Bords med jer derhjemme, det var lige ved den Tid vi plejer at spise. Kl. var henimod 9. da vi kom tilbage, saa spiste vi et par Gylden Brød pludret lidt og gik til Længs. Lidt efter Tid det ind Løren i Vogn afsted igjen, saa maatte August vsk, en Timer senere igjen Chr. Lysbeck og Kl. 5 $\frac{1}{2}$ maatte jeg afsted, da vi kom tilbage var vores afrejse kommen, saa kjørte vi tilbage til Komp. Igen har jeg faaet mig vadske og en stor Lovre. Man maae alligevel takke hvor Herre mange gange for at

Oversat til nudansk og med nutidig retskrivning står der:

D. 25./12. 1917.

Kære forældre og søster.

Vil hurtigt skrive et par ord inden middag. Det var altså den fjerde juleaften i fjendeland. Jeg kan let fortælle jer, hvordan jeg har oplevet den. Jeg var på vognholdeplads sammen med Chr. Lysbeck og August Mørk. De havde hver en tur i går eftermiddags. Kl. 18 fik jeg besked på at tage af sted. Da jeg kørte, tænkte jeg på, hvor dejligt det ville have været at sidde til bords med jer derhjemme, det var lige ved den tid, hvor vi plejer at spise.

Klokken var henad 21, da vi kom tilbage. Så spiste vi et par stykker brød, pludrede lidt og gik til sengs. Lidt efter lød det ind ad døren: 1 vogn skal afsted igen, og så måtte August afsted. 1 time senere var det Chr. Lysbecks tur, og kl. 05.30 måtte jeg afsted. Da vi kom tilbage var vores afløsning kommet, og så kørte vi tilbage til kompagniet. Nu har jeg fået mig vasket og fået en stor davre. Man må alligevel takke Vor Herre for, at man har det så godt som man har. Det var værre at ligge i skyttegravene hele tiden og fryse.

Mange hilsner til jer alle

Jeres Christian

Har fået julehilsen. Jeg skal nok skrive til Aage Schmidts mor [svært at læse de sidste to ord, så jeg gætter lidt].

h. 27. Dec. 1917.
Mange Tak for Pakken med Halsklude og
Haandkluder. Halskluden var jeg godt tilfreds
med, jeg brugte den strax gaar Morgen da
jeg skulde til Proviantamt og i gaar Eftermiddag
skal jeg hente en Vogn, som blev standet
undervejs. Hestene kunde ikke mere, det var
temmelig glat, mine Hester faldt ogsaa to
gange helt ned endeljonalt det var godt
skarpet. I gaar Aften spjredde wort Komp. lidt
Tul, jaar gar det har saameget til Tul
som ellers, det halve Komp. fik ikke noget
de andre blot et par P-garner eller P-garretter
jeg ikke noget, men det var ogsaa Pombole
over nogle Puger fra Kantine f. g. s. to Pinder
1 St. Horsk, Ost og nogle andre smaa Ting.
Jeg syntes jeg vilde spandere to skr. a 1 Mark
og tænkte jeg var den Heldige, den bedste Lige
den blev altsaa ikke for dyrt, nu behøver I
ikke at sende Pakke forløbig. Jeg er snart
nudsaget til at give mine Kammerater lidt
deraf. Jeg skriver mere derom en anden Gang
vi har Hesterappel Nr. 3. Venlig Hilsen Christian.

D. 27. december 1917.

Kære forældre og søster.

Mange tak for pakken med halstørklæde og håndklæder. Halstørklædet er jeg godt tilfreds med. Jeg brugte det straks i går morges, da jeg skulle til proviantlageret og i går eftermiddags, da jeg skulle hente en vogn, der var blevet stående undervejs fra proviantlageret, fordi hestene ikke kunne mere. Det var temmelig glat. Mine heste faldt også helt ned, selv om hesteskoene var godt skærpet.

I går aftes fejrede vort kompagni lidt jul. I år gav det ikke så meget til jul som ellers. Det halve kompagni fik ikke noget, de andre bare et par cigarer eller cigaretter. Jeg fik ikke noget; men der var også tombola over nogle sager fra kantinen, f.eks. to skinker, 1 stykke flæsk, ost og nogle andre småting. Jeg syntes, jeg ville spendere to lodder á 1 Mark, og tænk jeg var den heldige, der vandt den bedste skinke. Den blev altså ikke for dyr. Nu behøver I ikke sende pakke foreløbig. Jeg er snart nødt til at give mine kammerater noget af det. Jeg skriver mere om det en anden gang. Vi har hesteinspektion kl. 3.

Venlig hilsen

Christian.

d. 29. Dec. 1919.

Kære Forældre og Føster.

Idag maa jeg hellere tage et større Stykke
Papir, jeg tror nok at jeg har lidt mere at fortælle
idag end ellers. Dette Papir har jeg arvet efter Oter Christensen.
det ligger i Kassen, nemlig en hel Bøg derop. Jeg skulde
vel fortælle lidt om hvordan det gik, til Julfesten. Først tidlig
om aftenen var der Gudsstjeneste, men jeg kom ikke med
derfor, for det havde allerede begyndt da jeg kom hjem, jeg
hentede jo Vognen med I ved nok. Senere blev disse Luger
fordelt, Ungdommet sang flere Stykker, nogle smaa Dillitantstykker.
blev spillet, enkelte Personer sang eller leste et Stykke, det blev
Midnat inden det blev ferdig, alt gik meget roligt til
men var meget kjendt. Det blev afholdt i den store
Stue som jeg har ligget, vi kunde lige sidde der alle
tilsammen over to hundrede Mand. Vi som ligger der paa
Stuen maatte tørre ved Kjelderen, men vi har
alligevel faaet os et godt Kvæter. Vi Danskere ligger jo
tilsammen siggen, vi holder os sammen som Boore. Løkke
Torsdag fik vi ogsaa et bedre Aftensmad end ellers, og
vi togte os nogle Kartofler som vi nok har faaet naar vi
henter Proviant og saa hver et Stykke stegte Thinde vi
blev saa sat men kunde rigtig se at Muren var bleven
meget tykkere. Thinden er ikke for meget roget men
kan nok holde sig en lang Tid alligevel tænker jeg,
men hvor er det bedst at bevare den op i en

warm Hæne eller inde i Kogneren, der er det snart
Lufttet. Min Spejdekammer er god i denne Tid, der
er mange store Familie i Tyskland som ikke har sin egen
i deres Spejdekammer, 1 to Smør og 1 to Kæmpe har jeg ikke
begyndt paa endnu som I har sendt mig, det var paa
den ene Pakke som ingen afsender var paa var skrevet med
blaa Blyant, lignede meget Katholiker Skrift men var
bleven vand, der var et Brev til, Leupold og nogle
Brevkage, jeg kunde ikke forstaa hvem der sendte mig
Smør, i disse knappe Tider andre end I, men Brevkage
brager I jo næsten aldrig. Mange Tak for Brevet paa den
20. d. m. Idag har jeg modt et Proviantbrev igjen, det er
næsten ikke til at gjøre saa glat er det, sommetider havde
jeg ^{de} ~~de~~ ^{de} paa den ene Ende af Liden og Kogneren rusede paa
den anden Ende, engang helt ned i Kogneren, kom ud igjen
da vi havde Havren og Kartofflene afladet.

Da ved jeg snart ikke mere denne Gang, det er
igen længere end at jeg har skrevet saa lang
et Brev.

Mange hellige Hilsener til eder alle
Eder Christian.

D. 29. december 1917.

Kære forældre og søster.

I dag må jeg hellere tage et større stykke papir. Jeg tror nok, jeg har lidt mere at fortælle end ellers. Dette papir har jeg arvet efter Peter Christiansen. Det stammer fra en hel bog, der lå i vognen. Jeg skal nu fortælle jer lidt om, hvordan det gik til julefesten. Først var der tidligt om aftenen en gudstjeneste. Jeg kom ikke med til den, for den var allerede begyndt, da jeg kom tilbage efter at have hentet vognen, som i vel nok husker. Senere blev disse sager fordelt, sangkoret sang nogle stykker, nogle små dilettantstykker blev spillet, enkelte personer sang eller læste et stykke, og det blev midnat inden det var færdigt. Alt gik meget roligt til; men det var meget rart. Det blev afholdt i den store stue, som jeg har ligget i. Vi kunne lige sidde der alle sammen, over 200 mand. Vi som lå der i stuen måtte trække ned i kælderen; men vi har alligevel fået os en god indkvartering der. Vi danskere er jo indkvarteret sammen igen. Vi holder sammen som burrer. Sidste torsdag fik vi bedre aftensmad end sædvanligt. Vi kogte os nogle kartofler, som vi nok kan få, når vi henter proviant, og så hver et stykke stegt skinke. Vi blev så mætte, at man rigtig kunne se, at maven var blevet meget tykkere. Skinken er ikke for meget røget, men kan nok holde sig lang tid endnu. Alligevel tænker jeg på, hvor det mon vil være bedst at opbevare den: i en varm stue eller ude i vognen, som er næsten lufttæt. Mit spisekammer er velforsynet i denne tid. Der er mange store familier i Tyskland, som ikke har så meget i deres spisekammer, som jeg har. 1 pund smør og 1 pund skinke, som I har sendt mig, er jeg ikke begyndt på endnu. Adressen var blevet våd på den ene pakke, som der ingen afsender var på. Den var skrevet med blå blyant, og skriften lignede meget Kathrines. I den var der et stykke smør, leverpølse og nogle brunekager. Jeg kunne ikke forstå, hvem der sendte mig smør i disse knappe tider andre end jer; men I bager jo næsten aldrig brunekager. Mange tak for brevet fra d. 20. denne måned. I dag har jeg været på proviantlageret igen. Der er så glat, at det næsten ikke er til at køre. Somme tider havde jeg hestene i den ene side af vejen, mens vognen rutschede i den anden side – engang helt ned i grøften; men vi fik den op igen efter at have læsset havren og kartoflerne af.

Nu ved jeg snart ikke mere denne gang. Det er også længe siden, jeg har skrevet så langt et brev.

Mange kærlige hilsner til jer alle

jeres Christian